

stenter. Jeg skal ikke trætte med en Oprensning af de forskellige Tal, men man vil heraf se, at det Resultat, Kommissionen er kommet til baade med Hensyn til den øjeblikkelige Normering af Sekretærer og Kontorassistenter, og den Reduktion, der ventelig vil kunne ske ved den endelige Ordning, er meget forskellig fra de Ønsker, som de vedkommende Administrationer selv har fremsat. Efter det af Kommissionen stillede Forslag, som Ministeriet har godkendt og fremsat, vil Sekretæernes Antal straks blive reduceret med 15, fra 245 og til 230, men til Erstatning for denne Reduktion har vi i Henhold til Forudsætningerne for Loven taget alle de mere kvalificerede Skrivere og gjort dem til Kontorassistenter. Deres Antal har vi fastsat til 78, saaledes at det samlede Antal af Sekretærer og Kontorassistenter ved denne Normering bliver 308. Administrationen havde fremsat Ønske om, at Antallet maatte blive 362, altsaa en meget stor Forøgelse af det Antal, Kommissionen kom til. Ved den senere Fastsættelse vil, efter som Sekretærpladser ved Tjenestledighed erstattes med Kontorassistentpladser, Sekretæernes Antal gaar ned til 183 i Stedet for de 245, som det var ved Lovens Ikrafttræden. Samtidig vil Kontorassistenternes Antal vokse til 117, saa at der bliver i alt 300 Sekretærer og Kontorassistenter i de ministerielle Kontorer; medens Administrationen havde ønsket 369, altsaa et meget betydeligt større Antal. Der er altsaa ved den her foreslaaede Normering selvfølgelig ikke foretaget nogen Forøgelse af Antallet af Sekretærer og Kontorassistenter. Den Forøgelse i Antallet af Tjenestemandsstillinger, der findes paa dette Forslag, gælder jo de højere Stillinger i Ministerierne, saaledes foreslaas Kontorchefs- og Fuldmægtigstillingeres Antal forhøjet ikke saa ganske lidt. Det vil nu blive Genstand for nærmere Overvejelse, hvorvidt denne Forøgelse er nødvendig.

Jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg her har lidt noget af en Skuffelse. Da vi gav de efter vor Mening tidssvarende og meget forøgede Lønninger, havde jeg ventet, at Følgen vilde blive den, at de paagældende Mennesker ofrede saa godt som hele deres Arbejde, deres Tid og deres Kræfter i den Tjeneste, for hvilken de oppebærer deres Løn. Men vi har jævnlige erfaret, at dette i meget høj Grad ikke er blevet Tilfældet, at tværtimod et stort Antal af disse Tjenestemænd ved Siden af deres Tjeneste-

mandsstilling indtager enten et selvstændigt Embede eller udfører et meget betydeligt Arbejde, som giver dem en god Ekstrafortjeneste. Det maa jo altid betyde en Svækkelse af vedkommendes Arbejdsevne og Arbejdsydelse, naar de enten før eller efter Tjenestetiden skal bruge en stor Del af deres Tid til Arbejde i andre Stillinger. Jeg havde ønsket og haabet, at Folk, som ansattes i et Embede eller i en Stilling og derfor fik en Lønning, som var beregnet paa vedkommende Tjenestemand's fulde Arbejdsydelse, da ogsaa vilde give Stillingen deres fulde Arbejdskraft. Men Erfaringen peger i den modsatte Retning, idet det synes, som om Bestræbelserne mere og mere gaar ud paa at faa Arbejdet her indskrænket saa meget som muligt og faa saa meget Tid som muligt til Raadighed til Beskæftigelse og Fortjeneste udenfor Tjenesten. Kunde det lykkes en Gang at faa dette Forhold forandret, vilde jeg hilse det med oprigtig Glæde, men saaledes som Tidens hele Tendens er, er der maaske Udsigt til, at denne Tankegang vedblivende vil gennemsyre og fylde vore Tjenestemænd.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Overvejelse og saa hurtig Behandling som muligt. Det er jo et stort Stof at gennemgaa. Her er Tale om meget forskellige Stillinger i mange forskellige Afdelinger, og man maa, saa vidt Tiden tillader det, nøje overveje Nødvendigheden af de foreslaaede Forøgelser og de dermed forbundne Udgifter for Statskassen. Jeg skal senere tilde mig at foreslaa det henvist til Behandling i et Udvalg.

Friis-Skotte: Naar vi her behandler det første af de Forslag til Normeringslove, som herefter hvert Aar vil komme til at ligge paa Tingets Bord, ønsker jeg at udtale, at jeg betragter den Bestemmelse i Tjenestemandsløven, som foreskriver disse Normeringslove, som særdeles heldig og nyttig. I Stedet for at man tidligere rundt omkring paa Finanslovens forskellige Konti og Anmærkninger majsommeligt har maattet eftersøge de forskellige Bevægelser i Tjenestemandstillingerne, deres Antal og de dertil knyttede Lønningsbevillinger, hvorved Oversigten blev mindre sikker, faar man nu paa Normeringsloven alle disse Bevillinger samlet til Bedømmelse under et, og man vil i Fremtiden med sin Lønningslov i Haanden og Normeringslovene for sig kunne bevare ganske den samme Oversigt over samt-